

NEURČITÁ ZÁJMENA A PŘÍSLOVCE

1. Tvoří se od zájmen a příslovčí tázacích pomocí částic:

-то: кто-то, что-то, какой-то, чей-то; где-то, куда-то, когда-то

-нибудь: кто-нибудь, что-нибудь, какой-нибудь, чей-нибудь; где-нибудь, куда-нибудь, когда-нибудь

2. Neurčitá zájmena se skloňují jako zájmena tázací.

3. Na rozdíl od češtiny se jednotlivá zájmena a příslovce liší významem – mírou neurčitosti a nelze je většinou zaměňovat.

Zjednodušeně lze shrnout užití takto:

děj <i>uskutečněný</i>	-то	někdo, kdośi	<i>min. čas</i> <i>přít. čas</i>	Кто-то вас искал. Кто-то стучит.
děj <i>neuskutečněný</i> (nebo o něm nevíme, zda se uskutečnil) s možností výběru	-нибудь	někdo, kdokoli	<i>1. budoucí č.</i> <i>2. otázka</i> <i>(i v min.čase)</i> <i>3. výzva</i> <i>4. podmínka</i>	Ему кто-нибудь поможет. Кто-нибудь это читал? Помогите ему кто-нибудь! Если кто-нибудь придет, ...

Při výběru zájmena (příslovce) berte v úvahu: a) čas (minulý, budoucí), b) typ věty (tázací, rozkazovací, podmínková). Jen věta oznamovací v přítomném čase vyžaduje při výběru zájmena (příslovce) velkou pozornost.